

Immánuel

A Református Mentő Misszió körlevele 2024. március

Csend

Márk 11,1-11

Az Úr Jézus Jerikóból tart Jeruzsálembé, vele megy a látását visszanyerő Bartimeus is. Hittel kiáltott az Úrhoz, és Ő meghallotta ezt a kiáltást. A Jézus körül levők igyekeztek elnyomni a vak koldus hangját, ám az Úr mégis meghallotta. Mert, aki szívből és igazán kiált Hozzá, azt ugyan lehet akadályozni, lehurrogni, de a hangját elnyomni nem. Bartimeus kiáltott, mert hitte, hogy az Úr Jézus tud rajta segíteni. Fontos mozzanat a kiáltás, nem elég, hogy hitte, Jézus által van szabadulás a vakságból, a kolduslétből, hanem azt is felismerte, hogy személyesen kell kiáltania. Sőt szüntelen kell kiáltani, nem szabad belefáradni (Lk 18,1-8). Számunkra is üzen Bartimeus története, ne adjuk fel, ne fogadjuk el mások véleményét, hanem kiáltunk tovább az Úrhoz. Az is benne van ebben, hogy Jézus váltságműve, gonosz fölötti győzelme nem automatikusan érvényes mindenkire. Ma is minden embernek személyesen kell meglátni, hogy az Úr kegyelmére szüksége van. Aki nem látja magát segítségre szorulóknak, vagy úgy gondolja, Jézus nélkül is megoldja, az marad vak, rab és nyomorult továbbra is. Nem segít rajtunk semmilyen vallásos szokás, még egy felekezethez való tartozás sem, csak Jézus. Azonban ahhoz, hogy az Ő segítségét átéljük, hittel kell kiáltanunk.

Jézus és kísérete Jeruzsálemhez közeledett. Nem tudták, hogy Jézus a keresztre tart. Nem hallották meg, amit Ő mondott nekik. Hallották ugyan, de nem jutott el a szívükig az üzenet. Nem ismerték fel, hogy Jézus lesz a páskabarány. Ő adja oda az életét a szabadulásunkért. Húsvét felé közeledve mit látunk? A sok munkát, elintézni való ügyeket, vagy látjuk a keresztet, ahol eldőlt az örök sorsunk? Látjuk-e mindazt ami a kereszten ment végbe? Felismertem-e, hogy minden értem történt? Isten nem akarja, hogy a bűn, a szenvedély tartson rabságában. Nem akarja, hogy rabok legyünk, azt meg végképp nem, hogy örökre Nélküle éljünk, elveszünk. Azért állította fel a keresztet, hogy legyen esélyünk az életre, üdvösségre. Azt akarja, hogy megismerjük Őt. Ezért lényeges, mit látunk húsvétban? Ünnepi szokást, esetleg üzletet, még több pénzt, néhány nap pihenőt, amikor végre kiszakadhatunk a mindennapi rohanásból? Sok nehéz helyzetben lévő ember pedig várja az ünnep hangulatában az adományokat. Bízunk abban, hogy megindul néhány ember szíve és készségesen ad néhány fillért az arra váróknak. Akik ilyen mély helyzetben vannak, csak ennyit várnak, vagy végre várják azt, Aki által megváltozhat az életük? Akarsz-e változni, egy teljesen új életet kezdeni Jézussal? Ne elégedjünk meg a hangulattal, és ne tavaszünnepet várjunk, hanem várjuk Őt, azt a Jézust, Aki megáll a bajba jutott mellett, és készségesen segít. Az Ő segítsége igazi megoldás. Nem vidám perceket, hanem örömteli életet kínál. Ehhez azonban Hozzá kell fordulni.

A csendes, békés zárandoklat alatt egyszer csak az Úr kiválaszt két tanítványt és elküldi őket az előttük lévő faluba. Feladattal bízta meg őket. A csendesen csordogáló élet megpezsdül, az Úr kiemel a langyosságból, az ábrándozásból, és konkrét feladatot bíz övéire. Miért küldi el az Úr a két tanítványt? Oldozni. Azt a feladatot kapják, oldják el a megkötött számárcsikót. Amerre Jézus elhalad mindenütt old, felold különféle megkötöttségek és a bűn hatalma alól. Ezzel bízta meg a két tanítványt. Igaz ők most egy számárcsikót oldoznak el, de ez túlmutat az állat eloldásán, és elmondja, a tanítványok feladata a felszabadítás. Az is világossá válik, hogy ez a világ megkötöz. Azt is gyakran tapasztaljuk magunk körül, hogy gyakran az ember taszítja társát különféle megkötöttsé-

gekbe. A gonosz azon fáradozik, hogy az emberek ne legyenek szabadok, természetük, vágyaik, szenvedélyeik béklyója alatt éljenek.

Az Úr Jézus azonban azt akarja, hogy minden köteléktől szabadok legyünk. Ő szabadít meg, és hív a maga szolgálatára. Mert Őt szolgálva válunk igazán szabaddá. A tanítványoknak azt mondja az Úr: „oldjátok el és hozzátok ide”. Ezzel jelzi, hogy a maga számára old el, szabadít fel. Így azután rámutat, azért lettünk megkötözöttek, váltunk a bűn rabjaivá, mert Nélküle éltünk. Az Úr Jézus nélkül az életünk rabbá lesz. Ez azt is jelenti kiszolgáltatottakká, védtelenné válunk. A világ elég nagy sikerrel igyekszik a rabságot szabadságnak beállítani. Gyakran úgy jutunk el a mélységbe, hogy észre sem vesszük. Izráel népe Jákób idejében az éhínség elől menekült Egyiptomba, de amikor elmúlt a szűk esztendő, és megszűnt az éhség, ott feledkeztek. Elfelejtettek hazamenni, mert jól éltek. Annyira megszokták Egyiptomot, hogy már nem volt kedvük hazamenni. Pedig Izráelnek nem ott volt a hazája. Ők nem Egyiptomban voltak otthon, mégsem vonultak ki. A mi életünkben is ott kezdődik a baj, amikor elhisszük, hogy Isten országán kívül vagyunk otthon. Az ember az Istennel való élő és személyes kapcsolatra lett teremtve, azonban mi ebből kiléptünk. Úgy vagyunk, mint a tékozló fiú, csak minél messzebb az atyai háztól. Az ő története is azt mutatja, hogy idegenben, az Atyától távol nem vagyunk a helyünkön. Az Úr Jézus azért jött, hogy erre rámutasson és haza segítsen az Atyához.

Azt is meg kell látnunk ebből a történetből, hogy a tanítványok mindenkori feladata a kötelékek leoldásához való hozzásegítés. Aki ismeri a Szabadítót, az elmondja másoknak is, hogy van szabadítás. Nem kötelező rabnak maradni. Lehet szabadulni és gyógyulni az Úr Jézusba vetett hit által. Ez nagyszerű üzenete ennek a történetnek. Így húsvét felé haladva nagyon is reménykeltő hír ez, hisz annyi minden megkötöz minket. Természetesen ennek meglátásához bele kell néznünk az Ige tükrébe. Elsőre tiltakozunk, elhárítjuk magunktól ezt az eshetőséget. Olyan nehezen akarjuk elismerni, vannak dolgok, amiken képtelenek vagyunk uralkodni. Már nem mi irányítjuk, hanem az határoz meg minket. Hány embernek probléma az evésben való mértéktartás, vagy milyen nehezen tudunk már elszakadni modern és okos eszközeinktől. Tulajdonképpen a legtöbben már sehová nem tudnak készülék nélkül menni. Bizonyára sokat harcolunk magunkkal, szeretnénk szabadok lenni. De nem igazán sikerül.

Ha igénkre figyelünk, a tanítványokat azért küldi az Úr, hogy oldják el a szamarat. Mindez rámutat a lényegre. Ez az állat hiába szeretne egy jót futkározni, vagy a másik utcában legelni, nem teheti meg, mert a kötél ott tartja. Mikor lesz lehetősége mindezekre? Ha valaki, egy külső személy eloldja a kötelet. És ez a lényeg. Magunkat nem tudjuk feloldani, szükségünk van egy külső hatalomra, aki felszabadít. Ez a hatalom pedig az Úr Jézus Krisztus. Ő tud megszabadítani, feloldani, lelki és testi megkötözöttségekből. Megláttam már, hogy egyedül Ő tehet szabaddá?

A tanítványok nemcsak hallják Jézus küldő szavait, hanem elindulnak és megkeresik a szamarat. Nem elég hallani az Igét, meg is kell mozdulni. Az Úr Jézus is állandó mozgásban volt. Menni kell és megtenni, amit mond az Úr. Mégpedig oda kell menni, ott kell keresni, ahová küld. Eredmény csak ott van, ahol Ő mondja. Mindez akkor is így van ha elsőre érthetetlen, vagy hihetetlen, amit az Úr kér tőlünk. Amikor Péternek azt mondta az Úr, hogy evezzenek a mélyre és ott vessék ki a hálót, ez számára érthetetlen és elfogadhatatlan volt. Az eredmény, a bőséges fogás azon múlt, hogy megteszi-e hit által, amit az Úr mondott, akkor is, ha nem érti.

Az Úr teljes útmutatást ad arra nézve, mit válaszoljanak, ha megkérdetik, miért kötik el a szamarat. Jó, hogy az Úr felkészít. Jó, hogy nem nekünk kell kitalálni a választ. Amikor az Úr küld, nincs hebegés, bizonytalankodás. Akkor tudjuk, mit miért, és hogyan kell tennünk. Sőt megkapjuk a kérdésekre adandó válaszokat is. Azt ígérte az Úr, hogy eljön a Szent Lélek és megtanít mindenre. Ez olyan ígéret, amire bátran építhetünk. Mert amit Ő mond az valóság.

Mit kell válaszolni? Az Úrnak van szüksége rá. Nem a saját céljainkra vesszük el, nem nekünk kell. Az Úrnak van szüksége rá. Ez olyan vigasztaló és megerősítő. Neki még egy számarra is szüksége van. Ő egy számarat is fel tud használni országa építésében. Mennyire más Király Ő. Nem az értékesebbnek és kecsesebbnek tartott lovat választja. Miért? Mert a ló, a hadvezérek és királyok

eszköze. Azonban Jézus nem emberek ellen vonul harcba, hanem a bűn és a gonosz ellen. A számár jelenléte erről tesz bizonyosságot. Mindez azt is üzeni, nem vagyunk reménytelenek. Nem kell elcsüggedni, mert ha az Úr Jézusnak egy számár fontos, és tudja használni, akkor én is fontos vagyok Neki. Akkor az én életemnek is hasznát veszi. Ezzel kiemel a depresszióból, az alulértékeltésgből. Mert hányszor megkapjuk az életben, nem vagy jó semmire. Nem lehet téged semmire sem használni. Ezzel szemben az Úr azt üzeni, Neki szüksége van rám és rád. Ne csüggedj, hanem halld meg, amit mond: Az Úrnak van szüksége rá.

Jó látni, hogy a számár tulajdonosának elég az, hogy az Úrnak van szüksége rá. Elengedi az állatot, rábízta Jézusra. Elég nekem, amit az Úr mond? Szavára átadom az életem? Átengedem Neki azt, amit kér?

Olyan jó látni, az Úr gond nélkül felül erre a számárra. Nincs ellenkezés, csökönység? Miért? Mert a számárra a Teremtője ül föl. Jézus a makacs természetet is át tudja alakítani. Ahol Ő jelen van, ott megszelídül a vad természet is. Ezt azonban meg kell látnunk. El kell oda jutni, hogy nekem van szükségem az Úr természetformáló erejére. Magamtól nem tudok megváltozni, de segítségül hívom Őt.

A számár hátán bevonult Jeruzsálembe az Úr. A számárra azért volt szükség, hogy bevigye Jézust a városba. Erre hív minket is, vigyük Őt mások életébe. Rajtunk keresztül akar a másik emberhez eljutni. Ez a mi szolgálatunk is, segítsük Jézust eljutni a másik emberhez. Ki tudja a másikhöz vinni az evangéliumot? Aki ismeri, akinek a szívét átformálta, akinek az Úr Jézus az Ura. Ezért igyekezzünk megismerni az Urat.

Fontos kérdés ismerem-e az Úr Jézust? Még fontosabb, annak ismerem-e Aki? Nagy kísértés, hogy saját istenképünket vetítjük Rá, és annak akarjuk megfeleltetni. Ezt látjuk a virágvasárnapi bevonuláskor is. Az emberek hallottak már Jézusról. Többen kísérték ezen a zarándokúton. Voltak akik szemtanúi voltak Bartimeus meggyógyításának, Zákeus életének megváltozásának. Mindezek ellenére sem jól ismerik. Honnan tudjuk? A tömeg reakciójából. Hozsánnát kiáltoznak, ami azt jelenti „segíts meg.” Ez még jól is hangzik, azonban ők nem úgy értették, ahogyan Isten gondolta a segítséget. Lelkesültségük szabadságharcot várt. Úgy gondolták, most majd a rómaiak ellen vonul és felszabadítja az országot. Mit várunk Jézustól? Milyen vágyakat vetítünk Rá? A körülmények átalakítását várjuk Tőle? Azt, hogy a másiktól szabadítson meg? Bartimeus gyógyulása a saját életük megváltoztatására kellett volna ösztönöznie őket. Minden csoda, bizonyágtétel azt a célt szolgálja, hogy a magunk életét vigyük az Úr elé. Azt akarja, eljussunk annak a meglátására, nekem van szükségem változásra.

Messziről olyan szép ez a bevonulási menet. Megható az éneklés. Mennyi öröm van a szívekben, még áldozatra is készek, hisz felsőruhájukat az útra terítették. Ez nagyon megragadó, azonban a szívük messze van Jézustól. Ha tovább olvassuk a történeteket azt látjuk, a következő napokban egyre eltávolodnak az Úrtól. Péntekre pedig már szembefordulnak Vele. Nagy kísértés, az ünnepen éneklünk, majd amikor kijövünk az istentiszteletről, már el is felejtjük Jézust. Már egészen más köt le minket. Miért történik a csalódás?

A folytatásban láthatjuk ezt meg. Jézus a zajból a csendbe megy. Nem a palotába, hanem Isten házába megy. Világosan jelzi, nem az emberek módszerével harcol, hanem Isten fegyvereivel. Ahogyan Zakariásnál olvashatjuk: „*Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura*” (Zak 4,6). Ő nem mások életét veszi el, hanem a saját életét adja oda váltságul értünk. A harc helyett a csendet választja. A templom a csend, az elcsendesedés, az imádkozás helye. Bőjtben üzenet, keressük az elcsendesedést. Így készülünk az Úr értünk való halálára, és felátadására. A csendben átélhetjük, hogy nem mi, hanem az Úr szól. Megszoktuk már a zajt, azt, hogy állandóan szól valami. Igénk azt üzeni, csendesedjünk el, és engedjük az Urat szólani. A csendben figyeljünk az Úr szavára! Ámen.

Sbkjns

CSENDES PERCEK

Az első szó reggel Tiéd legyen,
mielőtt bárki szólna.
Előkerül az öreg Biblia,
mennyei világodnak rádiója.

Kanyarodnak fekete sorok
s felragyog bennük fénylő üzenet.
Uram, hozzám szólsz s szívem közepébe
mint röntgensugár, hatol be szemed.

Hogy általában mindent tud az Isten:
gyermek-hittankönyvbe benne van.
Térdem remeg, beleborzong a lelkem:
„Ennyire mindent? Ilyen pontosan?”

Elvesztem hát! Ez elviselhetetlen,
vesébe látó isteni tekintet...
„De minden bűntől – hirdeti a Könyv –
Jézus vére megtisztított minket!”

És térdre hullva imádkozhatom,
bűnvallás, kérés mind felszínre törhet,
és hála, hála mindig, mindenért!
– Megnyitják a zörgetőnek...

Pár perc pereg le mozdulatlanul.
Csodálván mondom, micsoda az ember!
Bejárja örökkévalóság tájait,
találkozik a Végtelennel:

bűnös szíve – a Kegyelemmel...

Siklós József

HÉTKÖZNAP – JÉZUSSAL

Nem híg romantikát,
nem múló hangulatot,
nem szalmaláng-tüzet –
de azt kérem, Uram:
hűséggel, komolyan
járhassak mindig veled.

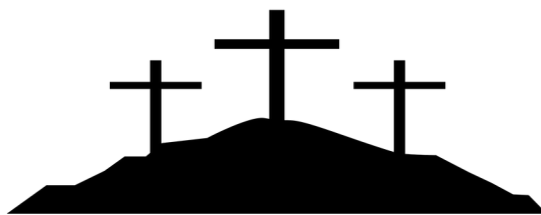
Hétköznapiakon át
és súlyos terhek alatt
lépteim úgy vezesd:
legyen fénylő jelem,
hittel vállalt jelen,
utam, sorsom: a kereszt.

Hordoztad válladon,
vállaltad vasszögeit
s a töviskoronát.
S mert ott hullott a vér
énértem, bűnösért:
követlek mindenem át.

Húsvét titkát hiszem.
A véres, durva kereszt
tudom, nem vereség.
Ha itt időm letelt
s magába zár a föld:
fölöttem nyílik az ég.

Hétköznapiakon át
és súlyos terhek alatt
bátran helytállni jó!
Örök életünk van,
így munkánk az Úrban
sosem hiábavaló.

Siklós József

Kedves Testvérek!

Gyorsan szaladnak a napok nemrég még karácsonyra készültünk, most pedig már előttünk van húsvét ünnepe. A napok gyorsaságával mi is sodródunk, vagy az Úr Jézushoz szegődve záródunk az ünnep felé? Nem mindegy, hogy belezuhanunk kimerülve és csak néhány napos munkaszünetet, kikapcsolódást látunk benne, vagy felhasználjuk az Úrral való találkozásra, az események megértésére. Mit látunk ebben az ünnepben? Látjuk a lényegét? Tudjuk miről van szó benne? Valóban az számunkra ez az ünnep, aminek Isten szánja? Csendesedjünk el az ünnep felé haladva, vegyük kézbe Isten Igéjét és engedjük, hogy az Ige vezessen minket és tárja fel előttünk a nagyhét titkait, mélységeit. Ne ragadjunk le a felszínességnél, annál amit a környezetünktől eddig láttunk, családi, iskolai tradícióból átvettünk. Ne engedjük, hogy a locsolkodás, és az evés és ivás határozza meg! Ne elégedjünk meg kultúrprogramokkal, népszokások felelevenítésével. Tegyük fel a kérdést, csak ennyi? Vagy több is van ebben az ünnepkörben?

Húsvét az Úr feltámadásának, Isten halál fölötti győzelmének a napja. A nyitott sír valósága és üzenete kiált a halál kultuszába. Az ember ma is a halált ontja maga körül. Hány és hány ember hal meg ember keze által ma is a világban. Húsvét azonban felhívja a figyelmünket arra a tényre, hogy nem a halálé az utolsó szó. Azonban a nyitott sírhoz a Golgotán, Jézus keresztyén át vezet az út. Kereszt nélkül nincs feltámadás. Mindez nagypéntekre irányítja a figyelmünket és rámutat, nem mehetünk el a kereszt mellett. Nem ugorhatunk húsvéthoz nagypéntek nélkül. Aki kihagyja nagypénteket, az a húsvét lényegét se érti meg.

Miért is fontos nagypéntek? Mert a halál azért tud aratni a világban, mert bűnösök vagyunk. A bűn jelen van az életünkben. Pál apostol írja: „Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban” (Rm 6,23). A bűn által a halál illata terjed. Azonban a kereszten ez megtörik, Jézus által Isten jó illatai lehetünk. A kereszten a mi bűneink, az én bűneim miatt halt meg az Úr. Világosan kell látnunk, hogy Ő értünk és helyettünk halt meg. Az Ő halála nélkül rabok maradunk. Ha az üres sírhoz el akarunk jutni, előbb meg kell jelennünk a kereszttel előtt. Az sem mindegy hogyan állunk meg alatta. Menjünk bűnbánattal, valljuk meg, Urunk, egykor mi is az öklünket ráztuk, és halálotat kívántuk. De megláttuk, hogy mi vagyunk ítélet alatt, és ez alól csak általad szabadulhatunk. Köszönjük, hogy véred megtisztít minket minden megvallott bűntől. Így azután már nem akarunk a kereszttel kikerülve tovább menni, hanem feltekintünk rá, és kérjük nagy kegyelmedet. Urunk, szeretnénk ezen az ünnepen végig menni Veled az úton, egészen a Golgotáig, onnan pedig az üres sírig, hogy meglássuk, feltámadtál és élsz. Így mi Téged, élő Urat akarunk szolgálni. Kérünk vonj magadhoz minket, hisz azt ígérted, hogy amikor felemeltetsz, mindeneket magadhoz vonzol. Erre nagy szükségünk van, mert Nélküled elveszünk. Vedd le rólunk a hagyományok, a megszokás fátylát és adj új szívet, amely már Néked él, és Véled jár szüntelen!

Az értünk meghalt és feltámadott Úr Jézussal való találkozást, és az Ő szabadításának megtapasztalását kívánja elősegíteni a Madban reménység szerint 2024. április 8–12. között tartandó konferencia. Erre az alkalomra és a minden hónap harmadik szombatján 14 órától megtartott találkozóra is szeretettel hívogatunk.

Megköszönjük azoknak, akik adójuk 2%-ával és adományukkal 2023-ban is támogatták a Misszió szolgálatát.

S. J.

Lomtalanítás

Jézus a templomba megy be, ide vezet az útja, és nem Pilátust, Heródest, vagy a főpapot keresi meg, nem hatalomátvételt folytat (Mk 11,15-19). Királyként érkezett, de Ő a szívek királya. A templomba megy, az Atyával kíván együtt lenni, és itt adja tovább még Isten kegyelmét. A templomban árad Isten gyógyítása, szeretete, szabadítása. A kereszttel még az Úr házába megy, találkozik az Atyával, és amit kap, azt továbbadja.

Azonban nem azt kapja, amire vár. Ő az imádság házába készült, és piacra, bevásárlóközpontba jutott. Azzá tették, de Isten nem erre szánta, hanem arra, hogy ott még a pogányok is találkozhassanak vele. Ő nem zár ki senkit a Vele való közösségből, a nem zsidóknak is lehetőséget ad. A pogányok udvara kínálta számukra ezt, ott ők is elcsendesedhettek Isten előtt, segítségül hívhatták. De Jézus korára a zsidók kiszorították őket. Maguknak sajátították ki a templomot teljesen, a pogányok számára fenntartott részből pedig üzletközpontot csináltak. Itt árulták az áldozati állatokat, váltották a pénzt. Csendben vizsgáljuk meg szívünket és életgyakorlatunkat, vajon nem szorultak-e ma is ki a templomainkból a segítségre szoruló, az Istent keresők? Nem sajátítottuk-e ki a magunk számára, esetleg népünk számára Istent? Ő ma is mindenkit keres és vár. Azt akarja, hogy istentiszteleteink rendelőkkelé váljanak, ahol a lélekben beteg emberek gyógyulást, bűnbocsánatot nyerhetnek.

Mivé tettem az életemet, amit Isten a Szentlélek templomának tervezett? Mivé lett az életem a kezemben? Nem szorult-e ki onnan a Teremtő, az életet ajándékozó Isten? Engedjük Jézust a szívünkhöz, kérjük, hogy tisztítsa meg. Takarítson ki mindent, aminek nem ott a helye. És engedjük, hogy mindent, amit akar, eltávolítson onnan. Akkor kerülünk egyenesbe, jutunk békességre, ha Ő szabhatja meg, mi maradjon, és mi távozzon az életünkben. Tavaszi bálványtalanításra, lelki lomtalanításra van szükségünk.

Azonban a vezetők nem akartak lomtalanítani, inkább Jézustól szabadultak meg. Nekik úgy megfelelt, és nem igazodtak Isten akaratához, rendjéhez. Hogyan vagyok ezzel? Akarok lelki lomtalanítást, vagy jó nekem így, akkor is, ha a szemét elborítja az életemet? Jézus azért jött, hogy megtisztítson lelki szemeteinktől, és életünket visszaadja az Atyának, helyreállítsa a Vele való élő kapcsolatot.

Sbkjns

AZ ELTEMETHETETLEN

Temették ólom-csüggedésbe,
hitelenség gyolcsába rakva
a félelem sivatagába.
Harmadnapon feltámadott!

Temették tornyos templomokba,
szertartások gyolcsai közé,
imákból készült szemfedője.
Harmadnapon feltámadott!

Temették ideológiákba,
tagadás útszéli árkába,
tudomány sziklája alá.
Harmadnapon feltámadott!

Temették gyilkos hitvitákba,
szent háborúk szennyes vizébe,
sötét élet-cáfolatokba.
Harmadnapon feltámadott!

Temetgetik ma is... Hiába.
Nem rejti el se föld, se ég már,
szív bűne, vagy ész érve, semmi,
mert Ő maga az Élet!

Füle Lajos

**Mert az Emberfia sem azért jött,
hogy neki szolgáljanak,
hanem hogy ő szolgáljon,
és életét adja váltságul sokakért.**

Máté 20,28

Református Mentő Misszió
Reformovaná záchranná misia
930 14 Mad 104
Telefon: 0944-079-118
<http://mentomisszio.sk/>
<https://sbkjns-immmanuel.blogspot.com/>
<https://www.facebook.com/nagymadireformatusgyulekezet/>
E-mail: sbkjns@gmail.com

Az Ige ereje

Gyógyító konferencia

Mad, 2024. április 8-12.

Hétfő

- 17:00 Megnyitó: **Jó hír** Márk 2,1-5
18:00 Vacsora
19:00 Igetanulmány: **Személyes üzenet** Márk 2,6-12

Kedd

- 7:30 Reggeli áhítat: *Ézsaiás 26,4*
8:00 Reggeli
9:30 Igetanulmány: **Állapotfelmérés** Márk 2,13-17
11:00 Csoportos beszélgetés
12:30 Ebéd – szabadidő
15:30 Előadás: **Mit akar az Úr? I. Tisztulj meg!** Márk 1,41
17:00 Közös beszélgetés
18:00 Vacsora
19:00 Evangelizáció: **Sötétségből világosságra** 2Kir 22,1-13

Szerda

- 7:30 Reggeli áhítat: *Márk 9,24*
9:30 Igetanulmány: **Foltozás helyett** Márk 2,18-22
11:00 Csoportos beszélgetés
15:30 Előadás: **Mit akar az Úr? II. Növekedj!** 1Pét 2,2; 2Pét 3,18
17:00 Közös beszélgetés
19:00 Evangelizáció: **Fordulat** ApCsel 9:1-22

Csütörtök

- 7:30 Reggeli áhítat: *Róma 9,16*
9:30 Igetanulmány: **A szombat lett az emberért** Márk 2,23-28
11:00 Csoportos beszélgetés
15:30 Előadás: **Mit akar az Úr? III. Menj el, vidd hírül!** Márk 5,19
17:00 Közös beszélgetés
19:00 Evangelizáció: **Légy Te is a hit embere!** 1 János 5:1-5; 12-15

Péntek

- 7:30 Reggeli áhítat: *Ézsaiás 42,3*
9:00 Igetanulmány: **Határtalan életmentés** Márk 3,1-6
10:30 Beszámoló a héten nyert áldásokról
12:00 Ebéd - elutazás